

Economia

Pla cataià de suport al sector de l'automòbil

Montilla anuncia un paquet de mesures centrades en la formació i en les ajudes per potenciar l'R+D

El frau a Wall Street afecta el Santander

El banc càntabre i altres entitats espanyoles podrien haver invertit 3.200 milions en els fons de Madoff

EURIBOR (novembre) 4,350%	PETROLI (Brent) 46,41 dòlars	TIPUS (zona euro) 2,5%	TIPUS (Estats Units) 1%	EURO (dòlars/unitat) 1,3340	OR (dòlars/unça) 513,750	IPC (novembre) +2,5% ↑	ATUR (novembre) +24.837 ↑	PIB (tercer trimestre) +0,8% ↑
-------------------------------------	--	----------------------------------	-----------------------------------	---------------------------------------	------------------------------------	---	--	---

BALANÇ

Nous aires també a Madrid?

Joan Armengol

"La confederació ha d'entendre com un valor positiu la descentralització administrativa i l'autogovern". Així s'expressa el nou secretari general de CCOO de

Catalunya amb l'esperança que els seus companys de la resta de l'Estat ho assumeixin i optin per un canvi d'aires en la direcció del sindicat a nivell estatal. No pot continuar

liderant un sindicat un personatge que posa en dubte i combat sempre que pot la capacitat de Catalunya per desenvolupar polítiques pròpies.

Joan Carles Gallego secretari general de Comissions Obreres de Catalunya

Entrevista

"Portem molts anys sense una política industrial activa"

DIÀLEG SOCIAL • "La patronal està utilitzant les fórmules de sempre, que s'ha demostrat que no han funcionat" **REVISIÓ SALARIAL** • "Volem que el guany de l'empresa es reparteixi" **AJUDES** • "S'han donat molts milions a fons perdut a les empreses perquè poguessin fer negoci" **Per: Xavier Alegret**

Fa poc més d'una setmana que Joan Carles Gallego va ser elegit nou secretari general de Comissions Obreres de Catalunya en el novè congrés del sindicat. Ja instal·lat al seu nou despatx, Gallego afronta l'entrevista com una cosa que, a un veterà sindicalista de 54 anys, l'agafa de nou. Al final, respira alleujat i confessa: "És difícil, això de les entrevistes". Timid i proper, el líder de CCOO de Catalunya explica quins són els desafiaments del moviment sindical en una crisi que els treballadors estan patint en primera persona. També parla del seu sindicat i del congrés que el va elegir secretari general i en el qual va guanyar pes el —mal anomenat, creu Gallego— sector crític.

Està satisfet de com es va desenvolupar el congrés?

Estic satisfet del congrés i del resultat, perquè transmetem un missatge d'organització democràtica, oberta i plural. Que hi hagi un sector que hagi obtingut el 36% dels vots a l'executiva és important perquè vol dir que hi ha pluralitat. També és important que el secretari general surti amb un 58%, perquè les falses unanimitats no són bones: si sortís per unanimitat en el primer mandat voldria dir que no hem fet bé les coses. Un secretari general no pot entrar amb tot pactat, perquè estaria lligat de mans i peus.

El sector crític tindrà secretaries?

Assignarem les secretaries en funció dels perfils, de les capacitats i de les necessitats que tinguem. No ho farem pel sistema de quotes, però sí perquè tothom s'hi senti representat. Evidentment, hi seran.

Joan Carles Gallego al seu despatx de la seu central de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya ■ FRANCESC MELCION

La setmana que ve se celebra el congrés confederal de CCOO on s'ha d'escollir si continua José María Fidalgo o si el substitueix Ignacio Fernández Toxo. Per què Toxo?

Nosaltres no ens posicionem amb noms, sinó amb un projecte sindical que el que pretén és un encaix còmode de CCOO d'Espanya amb CCOO de Catalunya. I per això cal que canviïn algunes coses al govern confederal, en les maneres d'entendre la confederació. Ha d'adequar algunes fórmules a canvis que s'han produït a l'Estat: la

descentralització en política administrativa i l'autogovern a prop de les persones, per nosaltres és un valor positiu i la confederació ho ha d'entendre així. Aquesta és la proposta sindical que portarem a Madrid i, evidentment, són idees de canvi, no de continuïtat.

Les patronals volen congelar salaris i abaratir l'acomodament com a recepta per sortir de la crisi.

La patronal està utilitzant les fórmules de sempre, que s'ha demostrat

PERFIL: Un profe a les manes

Nascut a Barcelona el 1954, Joan Carles Gallego fa 32 anys que és afiliat a CCOO de Catalunya. Economista de formació, ha dedicat bona part de la seva vida laboral a la docència.

que no han funcionat, i les volen tornar a utilitzar ara: baixos salaris, precarietat, acomiadament més barat...

I què cal fer?

Cal millorar la qualificació, calen canvis en l'organització del treball que facilitin la implicació i motivació dels treballadors, també hem de discutir com millorem el producte i els processos productius per garantir augmentos de productivitat... Volem negociar aquestes coses. No són les velles fórmules, sinó noves fórmules perquè

Entrevista

el treballador s'impliqui més en l'empresa. Necessitem que l'empresa funcioni bé, per tant, cal més estabilitat i millor retribució, que són les bases que han de permetre que les altres coses funcionin.

Per això ara volen revisar els salaris ja no segons l'IPC, sinó segons la productivitat i els resultats de l'empresa. Hi sortiran guanyant, els treballadors?

Volem que no perdin poder adquisitiu i, si podem, millorar-lo: volem participar en la millora de l'empresa, que el seu guany es reparteixi i no vagi tot a dividends. Per això estem disposats a parlar de productivitat, perquè ens permetrà millorar les nostres condicions de treball i al mateix temps continuar pensant en la viabilitat de l'empresa.

Però si volen una part dels beneficis quan l'empresa en tingui, quan no en tingui els empresaris els diran que congelen salaris.

Es que fins ara només han fet això: quan l'empresa ha crescut, no hi ha hagut un repartiment de la riquesa i ara que va malament, el que pretenem és que siguem els treballadors els qui ho paguem. Si la lògica fos que quan l'empresa hi guanya, els treballadors també, estariem més disposats a parlar quan es perd. Però no pot ser que només juguem a un dels dos jocs.

Els sindicats han tornat a ocupar el carrer: no se'ls escolta a les taules de negociació o simplement és que ara toca tornar a les manifestacions?

Estem en una situació complicada i han aparegut empreses que estan aprofitant aquest clima per acomiadar, tancar, fer expedients, etc. Davant d'aquesta situació, hem de deixar clares dues coses: que som al costat dels treballadors i que és possible evitar-ho si hi ha una reactivació econòmica, amb mesures directes per part dels governs. Si no fem res, això era un *paseillo*: anaven tancant empreses, expedients de regulació... Hem hagut de sortir al carrer per posar-hi fre i hem aconseguit que es retirin expedients. Però ha sigut necessària la nostra pressió tant a les administracions com als empresaris.

Vostès demanen que es rebutgin els EROs que no vagin acompanyats d'un pla industrial, però això no sembla viable a llarg termini, perquè si una multinacional vol marxar, acabarà marxant. Entenem que l'ERO ha de servir per

Gallego, amb un pin de Bart Simpson, en un moment de l'entrevista ■ F. MELCION

donar sortida a l'empresa. Certament, si no volen invertir, no invertiran, però aquí l'administració té cartes a jugar. Moltes vegades ha atret inversions estrangeres o ha facilitat l'atterratge d'inversions en uns quants sectors, però no ha demanat contraprestacions. No pot ser que facilitis la inversió però després, quan algú decideix desinvertir, allò que hi has deixat no es torni. Aquí s'han donat molts milions a fons perdut a les empreses perquè poguessin fer negoci, i això és inadmissible.

No hi ha hagut una política industrial clara a Catalunya?

Durant molts anys s'ha partit del paradigma neoliberal, que va practicar el govern de CiU i també l'actual, se-

gons el qual la millor política industrial era la no-política industrial. Són molts anys sense una política industrial activa i aquesta manca també està generant una part de la crisi. Hi ha un context internacional desfavorable, però si tu tens una estructura econòmica feble, no aportes valor afegit i tens uns dèficits que ara s'han de cobrir.

Però la política industrial és a llarg termini, no d'avui per demà.

Sí, però ara el govern pot fer actuacions estratègicament orientades a llarg termini i que al mateix temps creïn ocupació directa. Pot invertir en infraestructures, equipaments, sanitat, formació, ajuda a la dependència... que crea ocupació i, per tant,

CONGRÉS DE CCOO

"Estic satisfet del resultat perquè transmetem un missatge d'organització democràtica, oberta i plural"

CCOO ESTATAL

"Cal que canviïn algunes coses en el govern confederal, en les maneres d'entendre la confederació"

PRODUCTIVITAT

"Hem de discutir com millorem el producte i els processos productius per garantir creixements"

COTXE ELÈCTRIC

"És una fugida endavant. Molt probablement en el terreny estratègic es pot abordar, però que no intentin vendre'ns que és la solució al problema de Nissan"

LLEI D'EDUCACIÓ

"Hem fet un seguit de propostes que esperem que en el tràmit parlamentari es puguin introduir. Si no, probablement la nostra posició acabarà sent conflictiva"

favoreix el consum, i a més està aconseguint un grau més alt de cohesió social. I on hi ha cohesió social, és més fàcil que hi hagi inversions. Les inversions no aniran a llocs on hi hagi conflictivitat social.

Què pot fer el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) per frenar l'augment de l'atur?

Tenim un SOC muntat en un moment de creixement i molt poc atur, i ara ha d'actuar amb un gran augment de l'atur i dificultats per crear ocupació. S'ha de descentralitzar, tenir més recursos, ser més eficient, fer més esforços de recol·locació col·lectiva... Cal dimensionar el SOC a les noves necessitats.

Nissan demana flexibilitat als treballadors. És la solució?

Nosaltres hem deixat clar que no hi som per negociar acomiadaments, sinó la viabilitat futura. Farem propostes en la línia de tenir un producte competitiu, que es vengui i que garanteixi els llocs de treball. A partir d'aquí estem disposats a negociar. Flexibilitat no vol dir lliure disposició dels treballadors, i esperem que el govern no entri en aquesta dinàmica. Ens preocupa que el govern no ens acompanyi a nosaltres, sinó a l'empresa, que se'n vagi al Japó i en torni amb el discurs de l'empresa, com va fer el conseller Huguet parlant de congelació salarial a Sony.

Es creuen la promesa relativa al cotxe elèctric?

És una fugida endavant, una solució que no s'implementarà fins d'aquí a vint anys. Molt probablement en el terreny estratègic es pot abordar, però que no intentin vendre'ns que és la solució al problema actual de Nissan.

Hi ha marxa enrere, en la Llei d'Educació?

Hem fet un seguit d'esmenes perquè la llei compleixi els principis del Pacte Nacional per l'Educació. No pot ser que els centres educatius escullin l'alumnat i el segreguin. Necessitem un sistema públic que garanteixi el dret de l'educació, amb igualtat, integrador, laic... I hem fet un seguit de propostes que esperem que en el tràmit parlamentari s'hi puguin introduir. Si no, probablement la nostra posició acabarà sent conflictiva.

Vaga?

No s'ha de descartar mai res. ■